

Поради батькам щодо підтримки дитини

в системі дистанційного навчання

Ольга Боярчук,

*завідувач відділу виховної роботи та позашкільної освіти КНЗ КОР
«Київський обласний інститут післядипломної освіти педагогічних кадрів»;*

Людмила Микитюк,

*методист відділу виховної роботи та позашкільної освіти КНЗ КОР
«Київський обласний інститут післядипломної освіти педагогічних кадрів»*

Офісом освітнього омбудсмена, підготовлено відповіді на 20 найпоширеніших запитань батьків щодо дистанційного навчання. Аналізуючи пропоновані відповіді, керуючись нормативними документами, методичними рекомендаціями Міністерства освіти та науки України, з метою підвищення участі батьків і підтримки учнів та учениць у реалізації/забезпеченні права на навчання рекомендуємо:

1. Відстежувати та аналізувати документи, ресурси, рекомендації, пропозиції щодо дистанційного навчання, прийняті або запропоновані на державному рівні. Такі матеріали можна почитати на сайтах Міністерства освіти та науки України, Нова Українська школа, Інституту модернізації змісту освіти, Державної служби якості освіти.
2. Долучатися до консультування щодо прийняття управлінських рішень школи з питань організації дистанційного навчання дітей, ініціювати пропозиції для покращення такого навчання.
3. Ознайомитися з моделлю, формою, онлайн сервісами та інструментами та платформою для організації дистанційного навчання, які використовує навчальний заклад, де навчається дитина. Таку інформацію можна знайти на сайті навчального закладу, в соціальних мережах або через спілкування з педагогічним колективом.
4. Вивчити характер і канали комунікацій із учителями, адміністрацією, класним керівником (коли можна спілкуватися, через які застосунки, ресурси, соціальні мережі/онлайн групи буде відбуватися навчання, яким буде розклад уроків та час їх проведення, які є способи перевірки виконаних завдань та надання зворотного зв'язку, як має відбуватися оцінювання виконаних завдань). Про це ви можете запитати в представника адміністрації чи класного керівника або прочитати на сайті школи.
5. Організувати оптимальний режим дня дитини під час дистанційного навчання (за яким графіком буде працювати дитина, скільки часу їй потрібно для щоденного/тижневого навчання, як раціонально використовувати час упродовж дня, дотримання режиму сну).

6. Надавати емоційну підтримку (щодня цікавитися у дитини, як відбувається процес навчання, що вдається, які складнощі, як почувається дитина, в чому потребує допомоги). Потрібно пам'ятати, що дитина теж може тривожитися, нервувати, бентежитися, бо досвід дистанційного навчання для неї також є новим.

7. Мотивувати дітей до навчання, зокрема самостійного, спонукати до роздумів та міркувань щодо власної мотивації до навчання для життя (наприклад, для здійснення мрії, самостійного прийняття рішення, для здобуття професії та реалізації,

впевненості у своїх діях тощо). Визначати/фіксувати успіхи дитини у навчанні, так дитина відчуватиме свій прогрес та прагнучиме більшого.

8. Розробити спільні правила/домовленості щодо співжиття разом, діяльності впродовж дня/тижня. Правила та домовленості краще записати і розмістити в доступному місці щоб уникнути непорозумінь та конфліктних ситуацій.

9. Підготувати якісне достатнє для навчання інтернет-покриття чи мобільний інтернет.

10. Підготувати технічні девайси, гаджети та робоче місце (комп'ютер, камера, смартфон, навушники, стіл, стілець тощо).

11. Стежити за безпечним користуванням Інтернет мережею. Варто звертати увагу, які сайти переглядає дитина, з ким спілкується, в які ігри грає.

12. Ділитися успішним досвідом організації дистанційного навчання дитини з іншими батьками (як ви облаштували простір та організували навчання, яка є користь онлайн-навчання, які є складнощі, як їх вирішувати).

13. Долучатися до конструктивного обговорення дистанційного навчання у групах батьків у соціальних мережах. Там можна дізнатися про різні навчальні матеріали, платформи і форми роботи дистанційного навчання.

14. Розвантажувати дітей іншими видами діяльності в Інтернеті. Можна запропонувати переглянути онлайн сайти, де діти можуть відвідати віртуальні екскурсії (парки, заповідники, музеї, зоопарки, замки, палаци, популярні історичні локації прогулянки містами), розвиваючі сайти для розваг, навчання та розвитку дитини (розгадування кросвордів, головоломок, малювання картин за номерами, тощо).

15. Пропонувати альтернативний відпочинок-спілкування з рідними: прогулянки на свіжому повітрі, спортивні розваги, інтелектуальні та розважальні ігри тощо.

16. Створити дитині умови, в яких вона буде відчувати свою відповідальність за навчання. Чим старшою є дитина, тим більше вона має займатися самостійно. Підключайтеся до навчальних занять лише за потреби, не виконуйте за дитину завдань і не влаштовуйте змагання на краще виконання

завдань з іншими батьками. Діти цілком здатні самостійно опановувати матеріал, здавати тести та організовувати своє навчання.

17. Нагадувати дітям про:

обов'язкове миття рук перед прийомом їжі та після відвідування вбиральні (мити руки потрібно щонайменше 20 секунд або використовувати дезінфекційні засоби для рук);

дотримання фізичного дистанціювання (збереження простору між собою та іншими людьми) на відстані не менше 1 метру;

утримання від прийому їжі з загальних упаковок або посуду (горішки, чіпси, печиво та інші снеки), куди багато людей занурюють руки;

уникнення привітальних обіймів і рукостискань, поки епідеміологічна ситуація не стабілізується.

18. У разі запитань щодо підтримки дітей під час дистанційного навчання можна звернутися на Національну дитячу «гарячу» лінію 116 111 з мобільних або 0800 500 225 зі стаціонарних (з пн.- пт. з 12.00 до 20.00). Лінія є безкоштовною, анонімною та конфіденційною.

1. Ознайомитися з моделлю, формою, онлайн сервісами та інструментами та платформою для організації дистанційного навчання, які використовує навчальний заклад, де навчається дитина. Таку інформацію можна знайти на сайті навчального закладу, в соціальних мережах або через спілкування з педагогічним колективом.
2. Вивчити характер і канали комунікацій із учителями, адміністрацією, класним керівником (коли можна спілкуватися, через які застосунки, ресурси, соціальні мережі/онлайн групи буде відбуватися навчання, яким буде розклад уроків та час їх проведення, які є способи перевірки виконаних завдань та надання зворотного зв'язку, як має відбуватися оцінювання виконаних завдань). Про це ви можете запитати в представника адміністрації чи класного керівника або прочитати на сайті школи.
3. Організувати оптимальний режим дня дитини під час дистанційного навчання (за яким графіком буде працювати дитина, скільки часу їй потрібно для щоденного/тижневого навчання, як раціонально використовувати час упродовж дня, дотримання режиму сну).

Як допомогти дитині навчитися стійкості у воєнний період

Для цього дорослим потрібно:

1. Говорити з дітьми. Чесно, просто і впевнено відповідати на запитання, які виникають у дітей. Уважно вислуховувати їхню думку. Допомогати проговорювати та називати почуття й емоції. Не

залишати дітям місця для сумнівів (наприклад, “я завжди буду про тебе піклуватися”).

2. Створити емоційно безпечний простір для дитини. Проводити з нею час, гратися, читати, бути в полі зору дитини.

3. Обмежити кількість часу, що проводиться за переглядом новин.

4. Пам'ятати, що стрес від війни посилює щоденні побутові стреси. Дитина може демонструвати нетипові для неї реакції на звичайні події (наприклад, невдало складений тест із навчальної дисципліни, помилки тощо). Дорослий повинен заспокоїти й дати впевненість, що в будь-якому випадку її розуміють і підтримують.

5. Дотримуватися розпорядку дня, причому бажано, аби він був якомога схожішим на довоєнний. Це дасть змогу мінімізувати стрес.

6. Подбати про себе. Це дасть змогу відновити власний ресурс, щоби й надалі піклуватися про дитину.

7. Повторювати дітям, що з ними все буде добре. З іншого боку, проговорити деталі плану евакуації, якщо обставини зміняться. Також варто пояснити, що кожен нині виконує свою роботу для перемоги та розбудови стабільного майбутнього: дорослі – працюють (військові, тероборона, волонтери та ін.), діти – навчаються, і це їхня, не менш важлива робота.

8. Відслідковуйте незвичайну поведінку дитини з метою не пропустити ознаки тривожності чи страху, які вона не може передати словами.

9. Долучайте дитину до допомоги, принаймні, у побутових справах, що вона може виконувати,

відповідно до свого віку. Так вона почуватиметься впевненіше. Говорити з дитиною про майбутнє, будувати плани. Їй потрібна впевненість, що погані часи обов'язково закінчатся.